

adattár 615-94

A KAPOSVÁRI MEGYEI KÖNYVTÁR KIADVÁNYA
A SOMOGYTURI KUNFFY-KÉPTÁR MEGNYITÁSÁRA

Kunffy Lajos
1869-1962

K U N F F Y L A J O S

1869-1962

A KAPOSVÁRI MEGYEI KÖNYVTÁR
AJÁNLÓJEGYZÉKE

A SOMOGYTURI KUNFFY-KÉPTÁR
MEGNYITÁSÁRA

1979.MÁJUS 20.

Összeállította: Magyar Józsefné

Készült: a KAPOSVÁRI Megyei Könyvtár
sokszorosítottján 500 példányban.
Snsz.: 43/1979.
A kiadásért felel Szita Ferenc igazgató.

"A művészetnek nem lehet más
Kánonja, mint a természet."
/Hollósy Simon/

E l ő s z ó

Kunffy Lajos festőművészről összefoglaló tanulmány eddig még nem jelent meg.

Születésének 110. évfordulóján ajánlóbibliográfiánkban szeretnénk bemutatni Somogy nagy festőjének életutját, művészi fejlődésének fontosabb állomásait. Az életrajznál az idézeteket kéziratoss visszaemlékezéseiből vettük - amit nyomtatásban ezideig még nem olvashattunk.

A róla szóló irodalom nem teljes, csak a jelentősebb cikkeket közöljük. Ahol a címből a téma egyértelműen nem derül ki, ott rövid ismertetést adunk. Az irodalmat időrendi sorrendben közöljük. A szerzői névmutató a gyorsabb tájékozódást segíti. E kis füzettel célunk, hogy olvasóink megismerjék a művész életét, kötődését a somogyi tájhoz, a somogyi emberekhez, és az állandó tárlaton - a somogyturi Kunffy-képtárban - ne csak gyönyörködjenek művészetében, de legyenek büszkék arra a festőre, aki az utókor számára művészi módon megörökítette Somogy tájait, a nép életét.

Palmiro Togliatti Megyei Könyvtár
K a p o s v á r

KUNFFY LAJOS ÉLETE ÉS MŰVÉSZETE

"Én magam azt tartom, hogy sokaktól tanultam, de senkit sem utánoztam, mesterem a nagy Természet volt, amelynek szépségében gyönyörködtem."

/Kunffy Lajos/

1869 október 2-án született Orciban. Apja Kunfi Adolf, az "utolsó garibaldista" négy évig harcolt az olasz függetlenségért, majd hazajövet Orciban bérelt birtokot, melyen gazdálkodott. Anyja Hochsinger Hermina a népi himzések és a zene rajongója. Édesapja Kaposváron bérelt, majd építtetett házat, így Kunffy Lajos elemi- és középiskoláit Kaposváron végezte. Már kisdíák korában feltűnt rajzkészsége. Emlékiratában így emlékezik a művész: "A festés iránti hajlamom korán jelentkezett... Az istállónk falát, mely szép fehérre volt meszelve, kezdtem befesteni mindenféle ábrákkal. Hét-nyolc éves lehettem akkor. Emlékszem, ha nem volt más festésem, magam csináltam: zöld színt levelekből, piros színt téglából..."

Első művészi instrukcióit Koroknyay Ottó és az olasz származású Galimberti Alajos festőktől kapta. Érettségi után Pesten, a jogon és párhuzamosan a Mintarajziskolán folytatta tanulmányait. A Mintarajziskolán "...reggel 8-10-ig rajzoltam gipszfejeket... Első jogászévelem letelte után még jobban neküláttam művészeti tanulmányaimnak... Elhatároztam, hogy az akkor legdivatosabb, legnépszerűbb festőhöz, Vágó Pálhoz szegődöm tanítványul... A délutánokat besötétedésig az ő műtermében töltöttem, mert a délelőttöket az egyetem foglalta el."

Végül is a művészi pályát választotta.

1891-ben Münchenbe ment, ahol Hollósy Simon tanítványa lett, majd a Münchener Állami Képzőművészeti Akadémián folytatta művészeti tanulmányait. Hackl professzor osztályába került.

1892-ben Párizsban a Julian Akadémiára iratkozott be. Mesterei: Jean Paul Laurens és Benjamin Constant. A századvég új

művészeti utvesztőit kikerülve Munkácsy nyomán indult el festői pályáján.

"Három évet töltöttem a Julian-akadémián, Igen szorgos munkában."

1894-ben lépett a nyilvánosság elé Párizsban, a Camps Elysee-i Salon des Artistes Francais-ben "Five o'clock tea" /Teázó társaság/ című művével.

"A szép párizsi benyomásokkal és azzal a sikerrel, hogy első képpemmel a párizsi szalonban szerepelhettem, jó hangulatban utaztam haza, Magyarországra, azzal az elhatározással, hogy nyáron át megfestek egy igazi plein air-képet.

Választásom egy aratási jelenet volt Gálosfán, előtérben egy vízfordó fiúval és egy kaszát kalapáló aratóval /Vízfordó fiú./ Alaposan megrajzoltam, és a napfény jól kifejezésre jutott a vásznon.

Az őszi tárlaton, a párizsban kiállított képpel együtt kiállítottam Budapesten a régi Mücsarnokban. Ez volt itthon első kiállításom".

1895-ben ismét Münchenbe ment, ahol megfestette a Jeremiást, ami még ebben az évben kiállításra került a Mücsarnokban.

"Ez időben indultak meg az előkészületek a nagy millenárius kiállításra is. Pályázatokat tüztek ki történelmi és bibliai tárgyú képekre. Én elhatároztam, hogy egy aktos képet fogok festeni... Így jutottam el a bibliai "Jób" megfestéséhez, amint barátai vigasztalják. A Milleneumi kiállításon a "Jób" előkelő helyre került...

Jobbra is, balra is Munkácsy festményei vették körül."

A Salonban és a Mücsarnokban szinte évről-évre kiállít. A párizsi pezsgő művészet hatására két évtizeden át - az első világháborúig - Párizsban él, és csak nyaranta látogat haza Somogyba. Ebben az időben "... a tenger mellé készültem valami jelentősebb képet festeni. Választásom a Beg-Mellre esett, egy kis bretagne-i tengerparti helysége. Malonyay Dezső irányított ide ... Először éltem ez alkalommal a nagy, nyílt tenger mellett, és rendkívül inspirált folyton változó hangulatával. Jelentősebb munkám egy

breton házaspár életnagyságu megfestése volt, a lenyugvó nap fényében, a tenger előtt térdelve, imára kulcsolt kezekkel várva a hazatérő halásztársaikat". Így született meg

1898-ban a Bretagnei tengerpart c. festménye.

1899-ben a "Vitatkozó francia papok" c. műve nagy sikert ért el a Nagy Szalon kiállításán. "Akkor a Szajna tulsó partján laktam, és amint az egyik este a Saint Germain de Prés templom előtt elhaladtam, az utcai gázlámpa alatt három francia papot láttam igen élénk beszélgetésben. A papok arckifejezése, mozgása és a gázlámpa világítása igen festői benyomást tett rám..."

Nyáron hazalátogat, és megfesti a somogyi nép életének egyes mozzanatait, /a "Hazatérő aratók", az "Alakok a faluból"/ melyeket

1901-ben kiállít a Téli Tárlaton a Mücsarnokban. Ebben az évben feleségül vette Tiller Ellát és Párizsba költöztek, ahol a művészvilágban már nagy megbecsülésnek örvendett.

1903-ban a Salon d'Automne nevű művész társulat Párizsban első "sociétaire", azaz zsűrimentes tagjává választotta.

1905-ben kitüntették a francia becsületrend lovagkeresztjével. Ez évben apjától megkapta a somogyturi birtokot és a hozzá tartozó kuriát, ahol legnagyobb képei készültek. Még ebben az évben a "Somogyturi tiszteletes ur" és

1907-ben a "Gyermekteme tés". "Ebben az időben kezdtem cigányképeket is festeni. Nagyon festőinek találtam ezt a népet." Így születtek a "Tanácskozó cigányok" /1910/, a "Teknővájó cigány" /1912/.

1909-ben Somogyturon, lakása kertjében festőműtermet épített. A "Cigányleányok" már itt készült. Első gyűjteményes kiállítását 1913-ban Párizsban, a Georges Petit-Galériában rendezték meg. 144 "nagyreszt magyar tárgyú képet" állított ki. Ekkor már a párizsi művészélet ismert alakja. Barátai: Aman Jean, Lucien Simon, Collet, Dagnan Bouveret. Ebben az évben Leopold Honore a Művészetben értékelő cikket írt róla, párizsi sikereiről, és felhívja

a magyar művészi élet figyelmét, hogy nem értékelik hazájában.

1914-ben az első világháború kitörésekor véglegesen hazaköltözik. Először Budapesten, majd 1938-tól Somogytúron él haláláig. Munkássága itthon elmélyültebb, még szorosabban kapcsolódik a falu, a somogyi nép életéhez. Az ünnepeken, eseményeken túl a mindennapi fárasztó falusi munka jelenik meg vásznain.

"Halászok" /1915/, "Lányok a mezőn"/1918/, "Az ebédelő aratók" /1921/, "Thorma István kanász falkájával" /1914/.

1918-ban megfesti a "Köztársaság kikiáltását". Képeit nagy műgond jellemzi. Somogytúri háza a magyar művészi élet egyik központja lesz. Rippl-Rónai József, Iványi Grünwald Béla, Edvi Illés Aladár, Medgyessy Ferenc, Szlányi Lajos, Kammerer Gusztáv - akik közül többről portrét is festett - rendszeresen látogatták.

Első hazai gyűjteményes kiállítását

1924. február 2-17-ig a Nemzeti Szalon összes helyiségében rendezték meg. 288 műben - Franciaországból a háború okozta nehézségek árán megmentettekben is - gyönyörködhetett a hazai közönség. Itt került kiállításra a "Somogytúri tiszteletes úr", Szászy Józsefről készült életnagyságu portréja, mely azóta bevonult az egyetemes művészettörténetbe.

1925-ben elnyerte az Állami Pasztell-díjat.

1926-ban az "Aratók" /1921/ című képéért a Genre-díjat kapta.

"Ez időben készült a "Kezdődik az aratás" című képem, amely ma a Népköztársaság Elnöki Tanácsának tulajdonában van, továbbá "Vezetik a tehenet a vásárról", a "Pásztorház gémeskúttal esti napfényben"... Ekkor készült első önarcképe is, barna köpenyben, kalappal. Ez utóbbit

1927-ben a Műcsarnok egy rendelkezésemre bocsátott különtermében állítottam ki 41 más művemmel együtt. Ezután éveken át

nem volt nagyobb arányu kiállításom, bár szorgalmasan dolgoztam, főleg impresszionisztikus tájképeket festve."

A harmincas években külföldön, Bukarestben, Belgrádban rendezett kiállítást.

1942-ben a Tamás Galériában kisebb kollekcióval jelentkezik.

1952-ben gyűjteményes kiállítást rendez a Kaposvári Muzeumban. A háboru alatt több képe elveszett, megrongálódott.

1953-ban az Ernst Muzeumban Glatz Oszkárral közös kiállítást rendeztek. "Tőlem mintegy 70 mű szerepelt".

1956-ban ismét gyűjteményes kiállítást rendez a Kaposvári Rippl-Rónai Muzeumban. 70 képpel "Idevarázsolta a magyar falu sajátos levegőjét, párizsi pasztelljeivel Párizs levegőjét ..., a pesti dunakorzót, a cigányokat, a telet, a normandiai gyümölcsöst és embereket..." - ahogy a kiállítás egyik méltatója írta a helyi sajtóban.

1958. október 5-én avatták fel Somogytúron a Kunffy-képtárat. A Somogy megyei Tanács "átalakította a műtermet "Kunffy-keptárrá", ami megszépíti utolsó éveimet és feledtetni segíti a háborus évek szomorú tapasztalatait".

1959. nov. 11-én Munka Érdemrenddel tüntették ki.

1960. április 12-én megkapta a Magyar Népköztársaság Érdemes Művésze kitüntetését.

1960. decemberében önálló kiállítással szerepelt az Ernst Muzeumban. 105 képet állított ki, az első jelentős képtől "Jönnek a vásárról" /1883/, a "Cseresznyefa virágzás"-ig amit 1960-ban festett, "becsületes művészi munkásságának, hét évtized gazdag termésének bő aratását" - ahogy a katalógus előszavában Bodnár Éva írta. A művész ekkor így vall önmagáról: "A munka adja az élet értelmét. Már hetven évvel ezelőtt hirdeltük, s ma is azt valljuk, mi a modern irányzatok egykorú lelkes kísérletezői, akik közül néhányan - Csók István, Lyka Károly, Vedres Márk

és jómagam itt maradtunk mutatónak, hogy átadhassuk tapasztalatainkat a tehetséges fiataloknak, s óvjuk őket a szélsőséges áramlatoktól..."

A kritikák elismerően értékelték művészetét.

1962. március 12-én, 93 éves korában elhunyt a kaposvári kórház belosztályán. Március 16-án többszáz tisztelője vett tőle búcsút a műtermében felállított ravatalánál és kísérte utolsó útjára kertjébe, ahová kivánságára temették.

Utóhang

1969-ben két ujságban /Jelenkor, Somogyi Néplap/ emlékeztek meg születésének 100. évfordulójáról. 1974-ben emlékkiállítást rendeztek műveiből a Rippl-Rónai Múzeumban.

KUNFFY LAJOS IRÁSAI

1. Párisi művészeti krónika. = Művészet. 1905. 129-130.l.
2. Reflexiók Berzeviczy Albertnek a képzőművészeti budget tárgyalása alkalmával tartott beszédére. = Műcsarnok, 1900. márc. 18. 148-149.l.
3. Rippl-Rónai képművészeti kiállítása. = Somogyi Vármegye. 1905. dec. 17. 1-2.l.
4. Vidéki múzeumok és képtárak létesítése. Irta és az Irodalmi és Művészeti Kongresszuson előadta: dr. Kunffy Lajos festőművész. = Képzőművészet. 1928. 15.sz. 240-241.l.
5. Visszaemlékezéseim Rippl-Rónai József-re. /Részletek a szerző hasonló című tanulmányából./ = Somogyi Néplap. 1957. nov. 24.
6. Visszaemlékezésem Rippl-Rónai József-re. = Visszaemlékezések Rippl-Rónai József-re. Összeáll. Kavácssy Sándor. /Kaposvár./ 1958. 16-20.l.

VÁLOGATÁS A RÓLA SZÓLÓ IRODALOMBÓL

7. Kitüntetés. Kunffy Lajos festőművészt Párizsban a francia becsületrend szalagjával tüntették ki. = Népjog. 1905. 32.sz. jul.30.
8. LENDVAY KÁROLY: Párizsi levél. = Művészet. 1906. 343.l.
Tudósítás az 1906-os Societé Nationale fárlatán Kunffy "A somogyturi tiszteletes ur" képének fogadtatásáról.
9. Magyar művészek sikere Párizsban. /Czóbel Béla, Kunffy Lajos, Czigány Dezső stb. kiállítása./ = Jövedő. 1906. 55.l.
10. LENDVAY KÁROLY: Párizsi levél. = Művészet. 1908. 273.l. 1909. 322.l.
11. Exposition Lajos de Kunffy. Paris. 1913. Katalógus.
Honoré, Leopold az 1913-ban Párizsban megrendezett Kunffy kiállítás katalógusának előszavában rövid ismertetést és értékelést ad a művészről. A katalógusban a kiállított 144 kép címe található francia nyelven.
12. HONORE, LEOPOLD: Kunffy Lajos. = Művészet. 1913. 133-136.l.
13. Kaposvári festő sikere Párizsban. Kunffy Lajos a Georges-palotában. = Somogyi Hirlap. 1913. jan.22.
14. TÓTH LÁSZLÓ: A Párisi Salon. = Magyar Hirlap. 1913. máj.30.
15. VENDE ERNŐ: Kunffy Lajos. = Magyarország Vármegyéi és Városai. Somogy vm. Bp. 1914. 255.l.
A monográfia rövid életrajzot közöl Kunffy-ról.
16. LYKA KÁROLY: Egy festő életműve a Nemzeti Szalonban. = Esti Kurir. 1924. febr.2.
Az első gyűjteményes hazai kiállítást értékeli Lyka Károly.
17. ELEK ARTUR: Kunffy Lajos festményei. = Ujság. 1942. március 14.
1942-ben a Tamás Galériában rendezett kiállításon Kunffy Lajos is szerepelt kisebb kollekcióval. Erről ad értékelést Elek Artur.
18. ELEK ARTUR: Kunffy Lajos kiállítása. = Pest. 1942. márc.16.
Rövid ismertetés a Tamás Galériában rendezett kiállításról.
19. MARGITTAY RIKÁRD: Kunffy Lajos Somogyturon. = --; Balaton. Tájak-emberek. Bp. 1943. 209-215.l.
A könyv írója meglátogatta a művészt somogyturi otthonában. Nemcsak mint festőt, de mint gazdálkodót is jellemzi, aki looo holdon modern gazdaságot vezet.
20. SZEGI PÁL: Kunffy Lajos gyűjteményes kiállítása a Kaposvári Múzeumban. = Szabad Művészet. 1952. 291-295.l.
21. Glatz Oszkár és Kunffy Lajos gyűjteményes kiállítása. = Szabad Művészet. 1953.

22. SOÓS István: Köszöntjük a 86 éves Kunffy Lajos festőművészt. = Somogyi Néplap. 1955. okt.2.
23. NAGY TAMÁS: Gondolatok a Kunffy kiállításán. = Somogyi Néplap. 1956. jul.18. A Rippl-Rónai Múzeumban megrendezett kiállítás értékelése.
24. GARAY FERENC: Somogy megyei képzőművészek képkiállítása Pécsen. = Somogyi Néplap. 1957. szept.6. Kunffy Lajos is részt vett a kiállításon.
25. KIRÁLY: Tíz perc műteremlátogatás. = Somogyország. 1957. máj.11. A művészt somogyturi műtermében kereste fel a cikkíró.
26. M.L.: "Áldoz a művészet istenasszonyának". = Szabad Föld. 1957. jun.9. Beszélgetés Kunffy Lajossal.
27. FEHÉR KÁLMÁN: "Ha festek, fiatalnak érzem magam". = Somogyi Néplap. 1958. márc. 30. A 88 éves festőt köszönti a cikkíró. Nagyvonalakban feleleveníti művészetének jelentősebb állomásait, híres képeinek születését.
28. FÓTHY JÁNOS: Kunffy Lajos, az "optimista realizmus" festője. = Műterem. 1958. 6.sz. 20-21. Rövid méltatás festészetéről. 3 képet közöl: Önarckép, Cigánylány, Aratók napnyugtakor.

29. JAVORI BÉLA: "Művészete nemzeti és egyetemes emberi kincs." Megnyitották a Kunffy-képtárat. = Somogyi Néplap. 1958. okt.7. Rövid tudósítás a képtár avatásáról.
30. MÓRICZ BÉLA: Dr. Kunffy Lajos, Somogytur "Nagy öregje" 89 éves. = Somogyi Néplap. 1958. okt.2. A szokásos születésnap megemlékezés mellett áttekintést ad az idős művész életútjáról. Új állomásokat tár fel, mellyel egy teljesebb Kunffy életmű tárul az olvasó elé. Utal a Kunffy-képtár megvalósításának körülményeire és a közeli megnyitásra.
31. Látogatás Kunffy Lajosnál. = Somogyi Néplap. 1959. március 3.
32. LYKA KÁROLY: A kilencven esztendőes Kunffy Lajosról. = Hétfői Hírek.1959.okt.5.
33. Munka Érdemrenddel tüntették ki Kunffy Lajos festőművészt. = Somogyi Néplap. 1959. nov.12. Hirben közli a kitüntetést.
34. LENGYEL ISTVÁN: Kunffy Lajos. = Népszabadság. 1960. aug.14. "Magyarország nagy öregjei" sorozatban beszélget L.I. a művésszel mindennapjáról, új alkotásairól, Kunffy Önarcképét közli.
35. MELEG JÓZSEF: A somogyi festők munkacsoportjának őszi tárlata. = Somogyi Írás. 1960. márc. 62-64. A Rippl-Rónai Múzeumban megrendezett őszi tárlat értékelésénél külön kiemeli Kunffy: Huszár Vilmos portróját.

36. /MÓRICZ BÉLA/: Kunffy Lajos festőművész és Somogytur. /A Kunffy-képtár katalógusa./ Bp. 1960. Somogym. Idegenforgalmi Hiv. 67. l. illusztr. /Somogyi séták 7./ Első könyvalakban megjelent jelentősebb ismertetés Kunffy Lajosról. Az életrajz után a művész visszaemlékezéseiből közöl részleteket, majd rövid ismertetést ad Somogyturról. A kis füzet végén a Kunffy-képtár katalógusa található.
37. SZABÓ GYULA: Ember és életmű. A 90 éves Kunffy Lajos műtermében. = Somogyi Írás. 1960. márc. 57-62. l. Értékelés, átfogó méltatás a művész életútjáról, kiállításairól, művészetéről.

KRITIKÁK AZ 1960-as GYŰJTEMÉNYES KIÁLLTÁSRÓL

38. DUTKA MÁRIA: Kunffy Lajos kiállítása. = Magyar Nemzet. 1960. dec. 31.
39. HAVAS: Kunffy Lajos kiállítása. = Népszava. 1960. dec. 31.
40. Kunffy kiállítás nyílt az Ernst Múzeumban. = Somogyi Néplap. 1960. dec. 30.
41. PÉTER IMRE: Kunffy Lajos kiállítása az Ernst Múzeumban. = Népszabadság. 1960. dec. 24.

42. Kunffy Lajos festőművész kiállítása. - Katalógus szövegét írta: Bodnár Éva, Bp. 1960. Ernst Múzeum. 18 l. 4 t. B.É. a katalógus előszavában rövid életrajzi összefoglalót ad. Kiemeli és értékeli jelentősebb alkotásait. Közli az addig megjelent, róla szóló válogatott irodalmat. A katalógusban a kiállított művek jegyzéke és 12 kép reprodukciója található.
43. BODNÁR ÉVA: Kunffy Lajos. = Művészet. 1961. 2.sz. 34-35. l.
44. DÉVÉNYI ISTVÁN: Kunffy Lajos kiállítása. = Vigilia. 1961. febr. 120-121. l.

NEKROLÓGOK

45. BAJOR NAGY ERNŐ: Meghalt Kunffy Lajos festőművész. = Szabad Föld. 1962. márc. 25.
46. JÁVORI BÉLA: Somogytur népe, tisztelők és barátok kísérték utolsó útjára Kunffy Lajos festőművészt. = Somogyi Néplap. 1962. márc. 17. Tudósítás a festő temetéséről.
47. LÁSZLÓ IBOLYA: Elhunyt Kunffy Lajos érdemes művész. = Somogyi Néplap. 1962. márc. 13.
48. Meghalt Kunffy Lajos festőművész. = Népszabadság. 1962. márc. 13.
49. Meghalt Kunffy Lajos festőművész. = Szocialista Művészetért. 1962. ápr.

UTÓHANG

50. BODNAR ÉVA: Száz éve született. = Somogyi Néplap. 1969. okt.5.
51. DÉVÉNYI IVÁN: Képzőművészeti évfordulók. /Lyka Károly, Kunffy Lajos, Benedek Péter./ = Jelenkor. 1969. 12.sz. 1099-1100.l. Rövid megemlékezés a művész születésének 100. évfordulóján. A "dunántúli kismesterek egyik legjobbjának" nevezi.
52. PEREHAZY KAROLY: A somogyi táj festője. = Művészet. 1971. 7.sz. 12-13.l. A Kunffy-képtár szépségére, értékére hívja fel a Balaton mellett üdülők figyelmét.
53. HORVÁTH BÉLA: Két mesterjegy, egy arc-kép. = Műgyűjtő. 1972. 4.sz. 25-27.l. Rippl-Rónai József és Kunffy Lajos barátságát eleveníti fel a cikkíró. Közös festették meg Rippl-Rónai feleségét, Lasarin portréját, amit aláírásuk is igazol. A képet is közli.
54. HORÁNYI BARNA: Kunffy-émlékkiállítás a Somogyi Képtárban. = Somogyi Néplap. 1974. aug.25.
55. SZAPUDI ANDRÁS: Somogyi tájak, emberek. "Jól van fiam, Rozika". = Somogyi Néplap. 1978. máj.21. Képes riport a Kunffy-képtárról és Somogyturról.

SZERZŐI NÉVMUTATÓ

- BAJOR NAGY ERNŐ: 45
- BODNAR ÉVA: 42, 43, 50
- DÉVÉNYI IVÁN: 44, 51
- DUTKA MÁRIA: 38
- ELEK ARTUR: 17
- FEHÉR KÁLMAN: 27
- FÓTHY JÁNOS: 28
- GARAY FERENC: 24
- HAVAS: 39
- HONORE, LEOPOLD: 12
- HORÁNYI BARNA: 54
- HORVÁTH BÉLA: 53
- JÁVORI BÉLA: 29, 46
- KIRÁLY: 25
- KUNFFY LAJOS: 1, 2, 3, 4, 5, 6
- LÁSZLÓ IBOLYA: 47
- LENDVAY KÁROLY: 8, 10
- LENGYEL ISTVÁN: 34
- LYKA KÁROLY: 16, 32
- MARGITTAI RIKARD: 19
- MELEG JÓZSEF: 35

MÓRICZ BÉLA: 30, 36
NAGY TAMÁS: 23
PEREHÁZY KÁROLY: 52
PÉTER IMRE: 41
SOÓS ISTVÁN: 22
SZABÓ GYULA: 37
SZAPUDI ANDRÁS: 55
SZEVEDI PÁL: 20
TÓTH LÁSZLÓ: 14
VENDE ERNŐ: 15

T a r t a l o m

Előszó	3
Kunffy Lajos élete és művészete	4
Kunffy Lajos irásai	15
Válogatás a róla szóló irodalomból	16
Szerzői névmutató	23

